

Veľká Noc 2012

Mal som taký zvláštny sen. Blížil som sa so skupinkou ľudí k veľkej budove. Dačo ako chrám, alebo ako centrálny úrad. Veľa schodov. Naraz nás predišlo obrovské nákladné auto a pred našimi zrakmi do cesty pred budovu vyklopilo náklad hliny a kamenia. A zmizlo. Dolná polovica schodov bola zasypaná po celej šírke. Čudoval som sa, že ľuďom to ani veľmi neprekážalo a namáhavo sa štvrali cez prekážky do budovy na akúsi slávnosť. Mne to pripadalo nemožné. Rozhodol som sa to zmeniť. V tej chvíli sa mi zjavila technika mojich mladých rokov, fúrik a veľká lopata, akou som v bani nakladal uhlie. Začal som odvážať kamenie a robiť dačo ako priesmyk cez veľký násyp priamo do budovy. Bolo mi smutno, ako to bolo ľuďom ľahostajné a po obidvoch stranách sa napriek nezmyselnej prekážke za každú cenu usilovali dostať sa na slávnosť. Uprostred práce, telo ako z olova, spotený som sa posadil na naložený fúrik a som sa prebudil.

Svoj veľkonočný pozdrav posielam hlavne Vám, ktorým sa aj na jar krátia dni, ktorí sa zodierate, namáhate, boríte s chorobami, s prekážkami a ste v tom sami. Vám, čo trasujete cestu do krajiny, o

ktorej sa vám zdá, že do nej nevstúpíte. Vám, čo zmierujete, odpúšťate, neúnavne hľadáte cesty k ľuďom. Odstraňujete zranenia, delíte sa aj s tým, čo by ste mohli použiť sami. Čo v láske aspoň fúkate na rany a trpezlivo nesiete bremeno svoje a súcitne aj starosti svojich blížnych. Vám, čo ste chorí, smutní, neúspešní, odmietnutí, čo rátate len svoje rany a straty. Vám, čo ste uprostred veľkej depresie a krízy nestratili nádej.

Ježiš to ku koncu prežíval podobne. Prehral vo voľbách. Aj verní priatelia ho opustili. Svoj hlas dali Barabášovi a skončil ako vieme. Napriek tomu nás najviac obdaroval. Poznaním, že aj nepochopiteľne tragický a bolestný príbeh môže mať zmysel, nádejné vyústenie, budúcnosť a stať sa darom pre tých, čo prídu po nás. Nech je mier v tejto krajine.

Želám Vám peknú Veľkú Noc.

Anton Scholer